

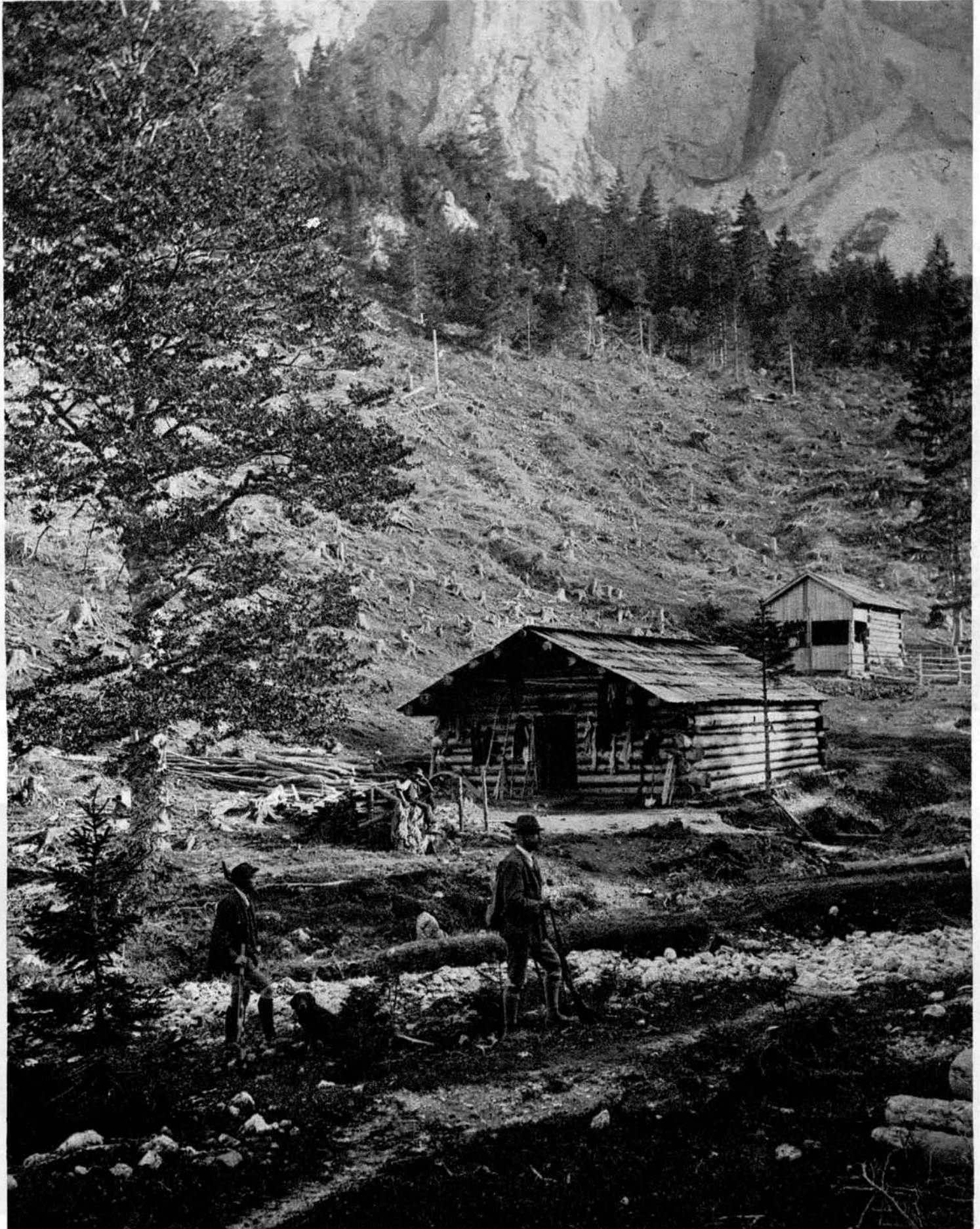
Illustrirani Slovenec

333

Leto II.

Tedenska priloga „Slovenca“ z dne 3. oktobra 1926, šte. 226.

Štev. 40.

Med slovenskimi drvarji.

Drvarska koča v gozdovih barona Borna na Dolgi njivi pod Košuto.

Grški kralj Jurij,

ki živi sedaj v Londonu in ki utegne v bližnji bodočnosti zopet zasesti grški prestol.

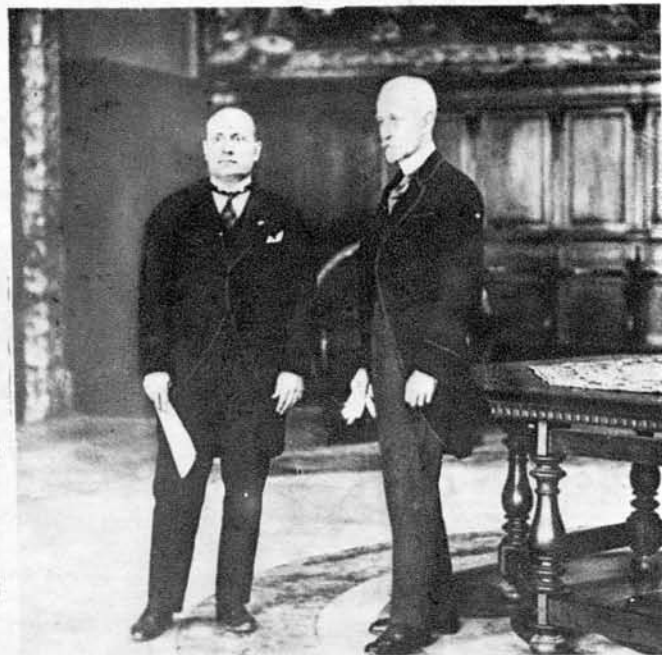
Iz večnih revolucij na Grškem:

Na Grškem izpodriva ena generalska vlada drugo, dočim si želi ljudstvo povrnitve prave demokracije. Naša slika nam kaže množico, ki demonstrira proti politikujočemu vojaštvu. Konec vseh zmed bo najbrž ta, da bo republiko zopet zamenjala monarhija.

Rimska množica, pijana od fašističnih fraz,

manifestira po atentatu na Mussolinija dne 11. p. m. za svojega voditelja.

Mussolini in Avareseu,

romunski ministrski predsednik, sta podpisala dne 16. p. m. italijansko-romunsko pogodbo, ki je vzbudila mnogo prahu.

Najsrečnejši ženin v Evropi

je gotovo bivši poljski min. predsednik in zunanji minister grof Szkrzynski, ki se je zaročil s Fordovo hčerko ter bo baje priženil 300 milijonov dolarjev ali nad 16 milijard dinarjev.

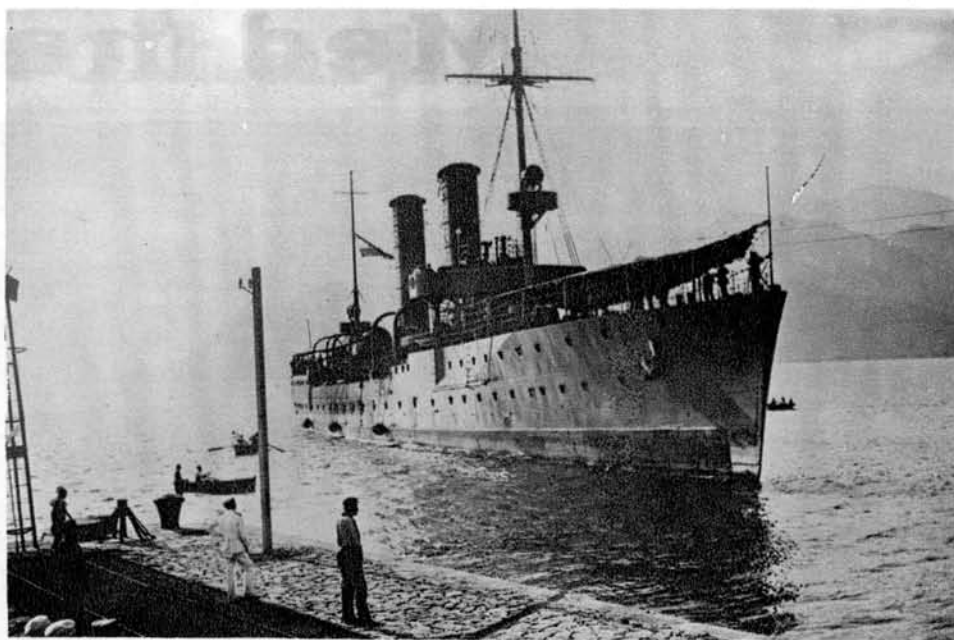
Znameniti indijski pesnik Rabindranath Tagore

je prispel nedavno v Berlin; naša slika nam ga kaže s soprogo pri izstopu na kolodvoru.

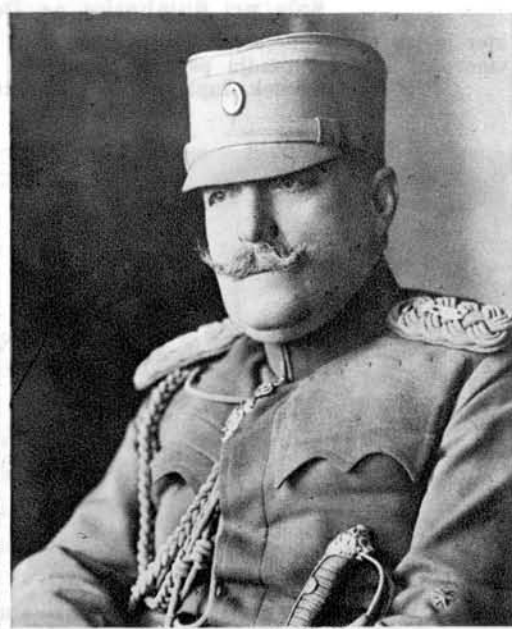
Jakl Anton,
znani slovenski skladatelj, ki je praznoval 1. t. m.
30 letnico, odkar deluje kot prvi violinist pri naši
slovenski operi.

Prva jugoslovanska križarka »Dalmacija«,
sedaj naša največja bojna ladja, ki je prispela dne 3. sept. t. l. v Tivat, glavno opo-
rišče naše vojne mornarice.

Vila našega prestolonaslednika Petra v Kaštelu
v Dalmaciji med Splitom in Trogirjem, kjer preživlja vsako leto nekaj mesecev. (Fot. J. Skerlep.)

General Hadžić,
prvi kraljev adjutant in vojni minister v
bivši Davidović-Koroščevi vladi.

Slike k „Slovenskemu biografskemu leksikonu“.

Dimnik Slavoj,
(*1887), kartograf.

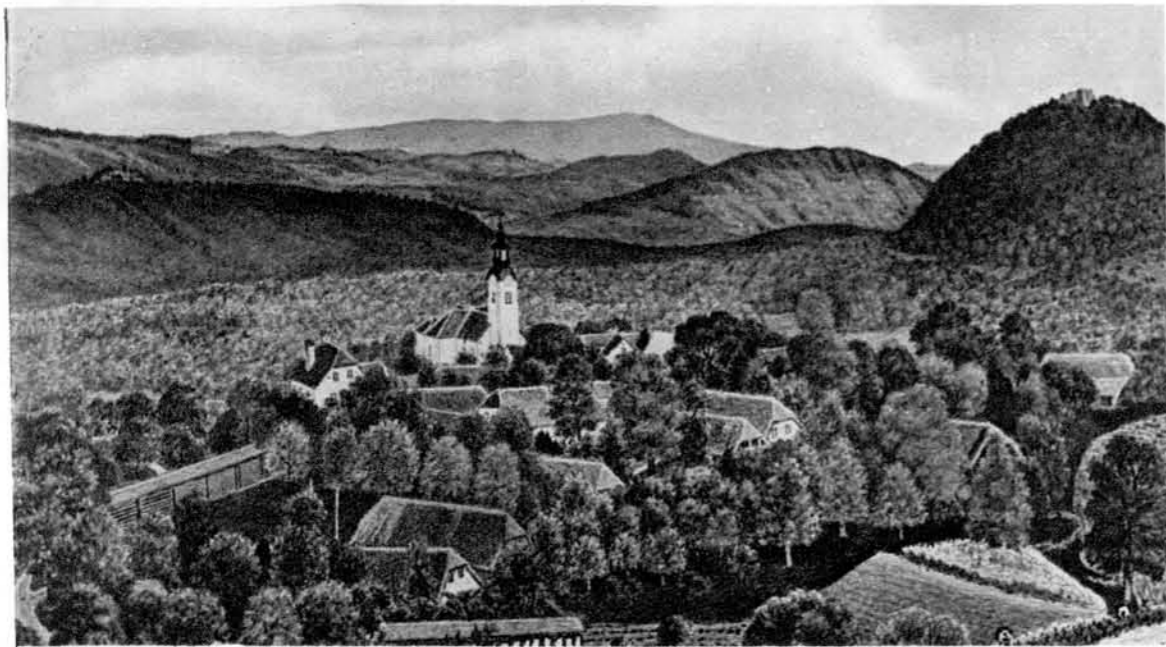
Dimnik Jakob,
(1856—1924), pedagoški pisatelj in
organizator.

Dimnik Ivan,
(*1889), šolnik in publicist.

Med našimi do-

Sela pri Šumberku na Dolenjskem (po risbi Fr. Rojca),

kjer je lov na polhe še jako razvit. Prvi hrib za vasjo na levi je Kozjak, na desni Šumberk, vmes vinorodni Lisec, v ozadju pa grad Hmeljnik in Trška gora pri Novem mestu. — Slika na desni: Oče Jožef Ozimek, župan na Selih, pristna dolenjska korenina, s svojim plenom v rokah.

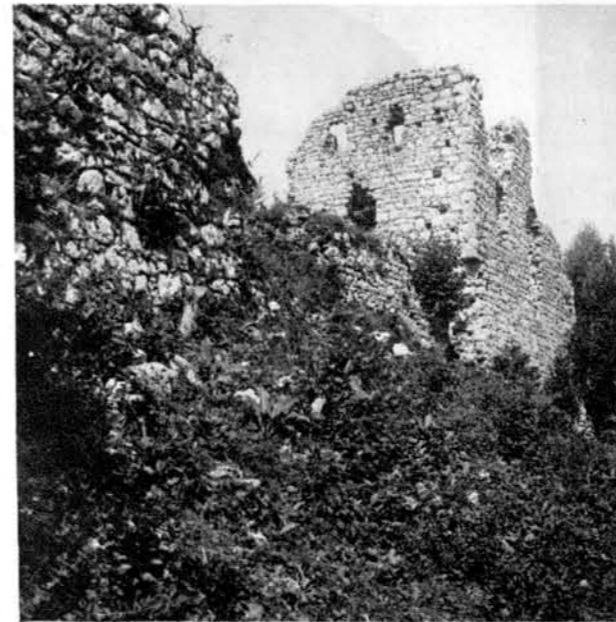
Polharska družba ponoči pri ognju v gozdu.

Popoldne nastavijo polharji po gozdovih pasti, zvečer se pa podajo vsi skupaj v šumo, kjer si zakurijo velik ogenj. Tam možujejo ter si pripovedujejo davne zgodbe. — Slika na levi: Stara dolenjska polšja past na bukvi z ujetim polhom.

Del polharjev ostane pri ognju (slika na levi), kjer pečejo krompir, koruzo in možujejo dalje, ostali se pa podajo na »pohajanje« (slika na desni), to je: z bakljami se razkrope po gozdu jemati iz popoldne nastavljenih pasti medtem že ujete polhe; to ponove dvakrat do trikrat v teku noči.

lenjskimi polharji.

Del razvalin šumberskega gradu nad Seli.

Pogled skozi razpadlo lino šumberskih razvalin na Kozjak, znan iz Jurčičeve povesti »Jurij Kozjak«.

Ljudstvo pripoveduje, da so zidali Kozjak in Šumberk istočasno z enim samim kladivom.

Kapelica sv. Katarine na Šumberku

(nekdanja grajska kapela); v stolpiču visita še dva mala starinska zvana, v katerih je baje mnogo srebra, kar dokazuje tudi njih prelepi glas.

Sela pri Šumberku.

Gorenjske naravne lepote so bahave, deloma celo kričeče, dočim ima naše dolenjsko gričevje s svojimi skromnimi vasicami tako intimen in pristrčen značaj, da se mora človeku priljubiti na prvi pogled, zlasti pa še, če spozna naše dobrovoljne Dolenjce. Ta označba velja v polni meri tudi za Sela pri Šumberku, ki so bila časih jako priljubljeno izletišče, dočim je zadnja leta poset žal nekoliko ponehal. Posebno važna privlačna točka je Šumberk, na katerega je iz Sel pičle pol ure in s katerega je diven razgled po velikem delu Dolenjske, vidi se Triglav, Kum, Gorjanci itd. Do Kozjaka, iz Jurčičevih povesti znanega gradu je dobro uro, a videti je tam le še grobljo kamenja. Najlažje je doseči Sela (v poldrugi uri) s postaje št. Vid pri Stični ali Radohova vas, za povratek je pa priporočljiva Velika Loka (2 uri).

Polšja past (»raušel«),

ki jo nastavljajo pred luknje med skalovjem in v katere love polhe žive, dočim jih one pasti na drevesih usmrte.

Rojstna hiša škofa Fr. Barage,

znamenitega slovenskega misijonarja v Ameriki, ki leži v Mali vasi med Seli in žel. postajo Velika Loka.

Jurklošter pri Laškem.

Pogled na kartuzijanski samostan v Jurkloštru l. 1681.

Pravkar obhajajo v Jurkloštru 70letnico ustanovitve župnije.

Martin Ivanc,

prvi župnik v Jurkloštru, ki je služboval tam od l. 1856. do l. 1865.

Starinski gotski zvonik, ostanek nekdanje kartuzijanske cerkve. (Fot. L. Šmid.)

Grad Jurklošter pri Laškem, prezidan l. 1800.

Nekoč je stal na tem mestu kartuzijanski samostan in po učenem menihu Juriju je dobil baje kraj tudi svoje ime. Levi del gradu tvorita župnišče in cerkev, v kateri je pokopana nesrečna Veronika Deseniška, druga žena Friderika, predzadnjega celjskega grofa.

Iz Jurkloštra: zadnja hiša na desni občinski urad in pošta; kraj sam je tako raztresen, da ga je v celoti le težko posneti.

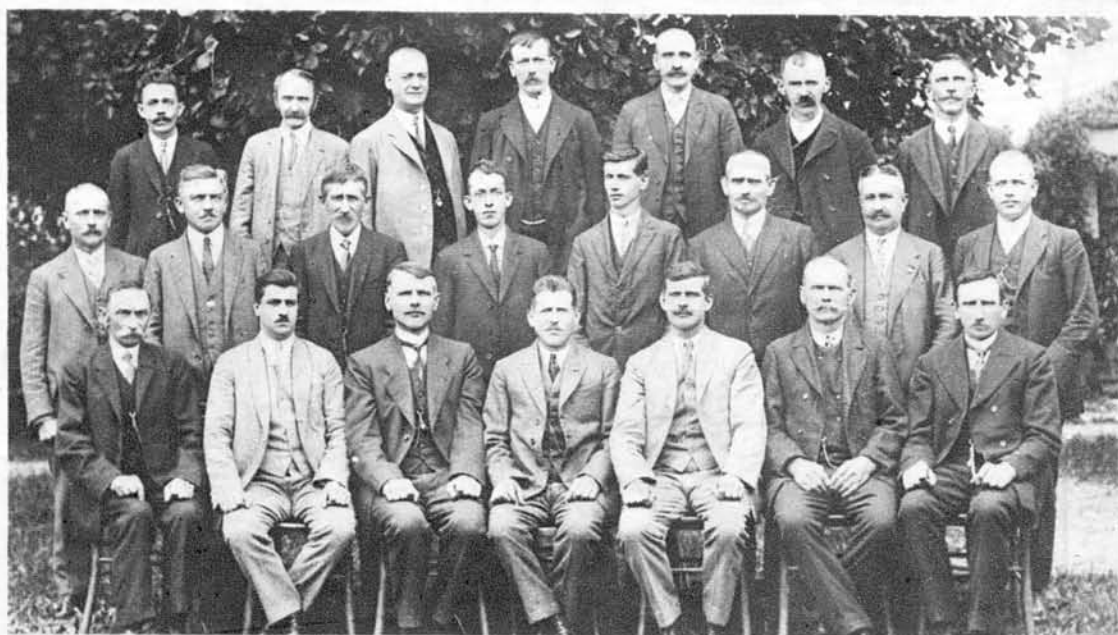

Vhod v jurkloštterski grad.

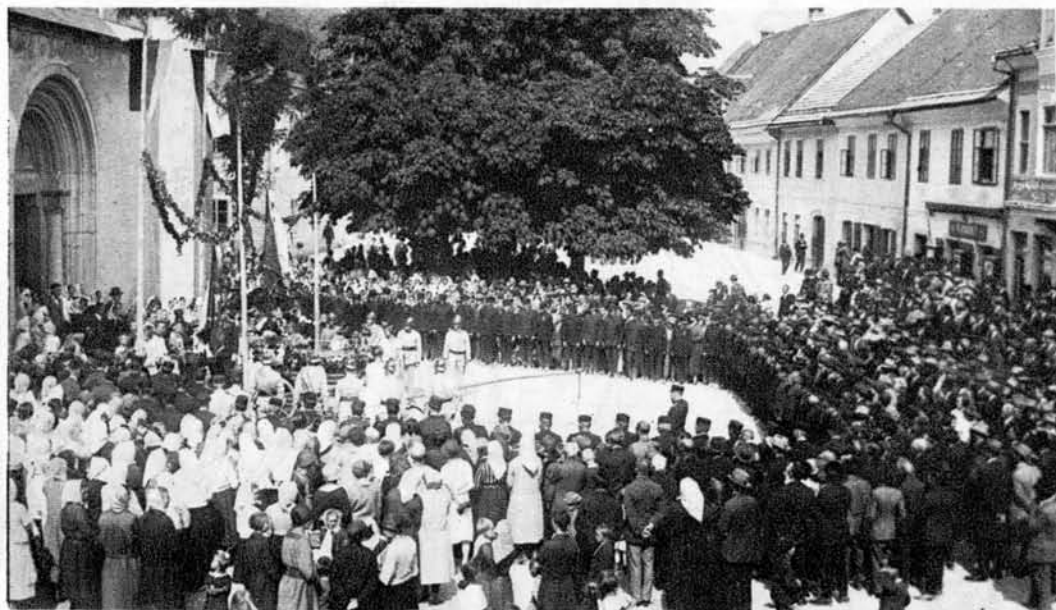
Križem Slovenije.

Anton Lipovšek,
gerent mariborskega okrajnega zastopa.

Občinski odbor v Št. Pavlu pri Preboldu,
z županom A. Stenovcem v sredini.

Blagoslovitev nove motorne brizgalne v Ribnici,
ki se je izvršila dne 29. avgusta t. l.

Zastava »Katoliške omladine«
v Mariboru, umetnina tamošnjih šol. sester; pred
njo sedanji odbor s p. Pavlom Potočnikom v
sredini.

Triletna Amalija Zdolšek
iz Jurkloštra, ki se je letos, meseca
februarja izgubila v gozdu in kjer so
jo našli šele peti dan, vso obnemoglo.
V rokah je držala sladkorček »za
staro mamo«.

Učenci obrtno nadaljevalne šole v Šmartnem ob Paki.

V sredi sede (od leve na desno): blag. šol. odbora F. Irman, učitelj in preds. šol. odbora J. Kranjc,
zastopnik obrtne zbornice in stavbenik D. Korošec, ter učitelj F. Rozman.

Kulturna slika iz „naprednega“ slovenskega mesta l. 1926.

Mohorjeva družba in celjski občinski svet.

Celjska mestna straža: »... Žefa Rožmarinček, po poklicu vlačuga, Zane Bunka, po poklicu tat in razbojnik ter Šmohor, po poklicu najstarejši kulturni delavec, nimajo vstopa v naše mesto...«